

Žijte ve své zahradě
ONLINE KURZ

Venkovní obývací

Ferdinand Leffler

Zahradu pojmám jako prostor, který vám při téměř jakékoliv velikosti dokáže nabídnout přirozené a nenásilné členění do proporcčně vyvážených pokojů, nabízejících logické rozvržení funkcí a zážitků, které byste do zahrady rádi vpustili – jen možná váháte, jak je tam všechny poskládat.

Celý pozemek si představte jako byt. Pomyslně i názvoslovím si zahradu rozdělte na jednotlivé zelené pokoje a tak o nich i uvažujte. Nezapomeňte také na spojovací chodbičky, více či méně oddělující stěny a také na koření, které každému pokoji dodá tu správnou atmosféru.

Máte prostor, který je větší než místnost v bytě? Zkuste ho rozčlenit. Jedině tak využijete místo do posledního koutku, aniž byste rezignovali na design a harmonickou atmosféru.

Na větším pozemku nám dělení na pokojíčky pomáhá dostat do prostoru lidské měřítko, takže se v něm necítíme jako trpaslík v říši obrů.

← Pokud není naším záměrem vytvářet každý prostor v jiné náladě, snažíme se cílit na jednotnou kompozici celé zahrady. Propojujícími prvky mezi jednotlivými pokoji jsou shodné materiály zpevněných ploch nebo zídek, charakter veškeré zeleně a materiálová ucelenost všech doplňkových prvků.

Venkovní obývánk

Pokud jednotlivé kouty v zahradě přirovnáváme k částem bytu, pak terasa bude jednoznačně venkovním obývánkem. Tady trávíme devadesát procent času. Bojujete-li s rozpočtem, terasa je místem, kterému dejte při realizaci vždycky přednost a dostatečný prostor.

Je to jeden z mála pokojů v zahradě, který je přímo napojený na dům. Je skvělé, když jsou byt a terasa propojené bez větších bariér. Pokud nemáte problém s občasným opadaným listem uvnitř domu, klidně zapusťte rám dveří co nejniž, abyste zcela fyzicky cítili plynulou návaznost interiérové podlahy na podlahu terasy a dál na plochu zahrady, bez jakékoliv překážky.

Když vycházíme z domu, terasa nám zprostředkovává první kontakt se zahradou a zároveň by nám měla – v opačném směru – poskytnout pohodlný a bezpečný návrat ze zahrady zpět do domu. Z výškového hlediska to někdy bývá složitě řešitelné. Pokud máme terasu položenou výš než zbytek zahrady, raději si hned u vstupu do domu udělejte menší terásku, potom položte pár pobytových schodů a teprve pak pokračujte velkou pobytovou terasou, která už bude v jedné úrovni se zahradou. Neprojektujte mezi domem a zahradou hned deset nebo i více schodů, to už je opravdu nepohodlná bariéra, která vás bude od vstupu do zahrady nevědomky odrazovat.

Mezi dům a terasu rád navrhuji také pruh zelně. Majitelům tím při pohledu z domu umožní hezčí výhled na zahradu. Z obývacího je pohled na celou zahradu zásadní, žádný z koutů pozemku by vás odtud neměl zneklidňovat.

↑ Terasa v úrovni s podlahou obývacího pokoje.

→ Pokud se rozhodujete, kam v zahradě umístíte vodní prvek nebo bazén, propojení s nejnavštěvovanější místností zahrady bude vždy horkým kandidátem.

Terasa může být kavárenským obyvákem se vším všudy, tedy nejen s jídelním stolem, ale i s pohovkou. Zpravidla na terase nedoporučuji duplikovat funkci interiérové jídelny nebo navazujícího obýváku. Pokud je propojující stěna mezi domem a terasou plně otevíratelná, nemusíte si na terasu dávat stejně velký jídelní stůl a židle, jaké máte uvnitř. Vytvořte si tady naopak třeba bistro koutek nebo úplně neformální relaxační posezení s gaučem, a když se budete chtít venku najíst s přáteli, stačí dokořán otevřít dveře a jídelní sestavu vysunout ven. Sezení musí být přizpůsobivé a přizpůsobené vašemu životnímu stylu. Není nic smutnějšího než po celý rok večeřet ve dvou u stolu pro dvanáct lidí. Pro vaření na terase volte venkovní krb s otevřeným ohněm. Je to sice poněkud špinavější atrakce, ale s dobrým komínem to bude luxusní zážitek, jaký si málokdo z nás může v interiéru dovolit.

Velmi dobře působí, když si nikoliv funkce, ale vybrané prvky z interiéru na terase zopakujete; oba prostory se vám pak pocitově propojí. Třeba nádoby s výsadbou můžete mít ve stejném designu v bytě i na terase. Stejně tak oblíbené doplňky – skříňky s hrníčky, knihovnu, koberečky a textilie. To všechno dodá místu pocit zabydlenosti. Na konstrukci pergoly zavěste křesla, kokon nebo hamaku.

Pokud přemýšlíte nad osvětlením, nevybírejte klasické zahradní, sáhněte spíše po velkých stojacích lampách, které na terase podpoří „bytovou“ atmosféru.

Terasu si nezasklívejte

Zastřešování a zasklívání lodžii nemá s pobytem v zahradě nic moc společného. Jen si tím dál do zahrady protahujeme sterilní atmosféru bytu. Na terase už byste měli cítit vítr, slunce, pozorovat neustále se měnící nebe.

← Přistínění terasy je často „oříškem“. Mezi řadou možností, které dnes trh nabízí, nezapomeňte na jednoduché a při správném výběru elegantní řešení: slunečník. V naklápěcí variantě je to jeden z nejúčinnějších způsobů ochrany proti slunci.

ZASTÍNĚNÍ

I ti nejlepší zahradní architekti si donekonečna lámou hlavu tím, jak neúčinněji zastínit terasu, aniž bychom prostoru ubrali na estetické kvalitě. Ideální jsou samozřejmě vzrostlé stromy, které přitáhnou zahradu až těsně k oknům. Pokud máme terasu s pergolou, musíme počítat s tím, že i ta nejsubtilnější konstrukce ubere trochu světla v interiérovém obýváku.

Sofistikované, ze všech stran zavírací pergoly nemám nijak zvlášť v oblibě, proměňují totiž zahradu opět v interiéru. Aby takový mechanismus ledacos vydržel, musí být stínící konstrukce poměrně masivní, a většinou pak není moc hezká.

Docela praktické jsou markýzy. Při stavbě domu je lze dobře integrovat do fasády. Nevýhodou bývá jejich sklon, který vedle pravoúhlého domu moc dobře nevypadá a zároveň většinou neřeší podvečerní nízké čelní a boční světlo. Při větším spádu markýza brání výhledům do dálky. Subtilní a nijak nerušící možnosti jsou vypínací plachty. Avšak nejuniverzálnější a nejfunkčnější variantou podle mě zůstávají velké slunečníky. Jsou mobilní a v pokorné barvě pak nikdy s architekturou domu nesoupeří. Volte je ve světlé barvě a ideálně jednoduchém tvaru, třeba čtverhranné.

← Obklopte svou terasu zelení, ať se stane součástí zahrady.

↑ Možná se vám podaří na terasu vytáhnout dlažbu z chodby domu. Pak je propojení se zahradou takřka dokonalé.

Zajištění dostatečného soukromí na terase věnujte výjimečnou pozornost.

Pokud si nedokážete pomoci zelení, zamyslete se nad možnostmi techničtějšího rázu.

Ferdinand Leffler
Venkovní obýván

Publikace vychází z knihy Ferdinanda Lefflera
Zelené pokoje. Děkujeme za laskavé svolení
nakladatelství Host, které Zelené pokoje
v roce 2019 vydalo.

© FLERA s.r.o., 2021